

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Ἀθήναις
τῇ 16 Νοεμβρίου 1956

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμός φύλλου 276

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 3621.

Περὶ παρατάσεως τοῦ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν, τροποποιήσεως τῆς περὶ αὐτοῦ νομοθεσίας καὶ τῆς περὶ ἀποκαταστάσεως κτηνοτρόφων τοιαύτης καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1956 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ρύθμισις θεμάτων ἐνοικιοστασίου βοσκῶν.

Ἄρθρον 1.

Παράτασις ἐνοικιοστασίου. Μίσθωμα.

1. Ἡ ἰσχὺς τῶν περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν διατάξεων παρατείνεται μέχρι τῆς λήξεως τῆς θερινῆς κτηνοτροφικῆς περιόδου τοῦ ἔτους 1957. Ἡ παράτασις αὕτη ἰσχύει ἐπὶ πάσης μισθώσεως συναφθείσης μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Α. Νόμου 1790)1951 καὶ προστατευομένης ὑπ' αὐτοῦ καὶ ὑπὸ τῶν περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν ἐν γένει διατάξεων.

2. Ἡ ἰσχὺς τῶν περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν διατάξεων δύναται νὰ παραταθῇ πέραν τῆς λήξεως τῆς θερινῆς κτηνοτροφικῆς περιόδου τοῦ ἔτους 1957 ἐπὶ ἐν τὸ πολὺ ἔτος διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

3. Δι' ὁμοίας πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ ἀυξομειοῦται κατὰ τὴν ἐναρξιν ἐκάστης κτηνοτροφικῆς περιόδου τὸ ἰσχύον μίσθωμα βοσκῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἐξαίρεσις θερινῶν βοσκῶν.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δύναται νὰ αἰρηται κατὰ Νομούς ἢ κατὰ Ἐπαρχίας ἢ κατὰ Κοινότητας, τὸ ἐνοικιοστάσιον βοσκῶν ἐκ πασῶν τῶν βοσκῶν, ἐφ' ὧν γίνεται βόσκησις ποιμνίων μόνον κατὰ τὴν θερινὴν κτηνοτροφικὴν περίοδον πρὸς καλλιτέραν γεωργοκτηνοτροφικὴν ἀνάπτυξιν.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκδίδεται μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ καὶ Ἐπιτροπῆς ἐδριουούσης ἐν τῇ ἑδρᾷ ἐκάστου Νομοῦ καὶ ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ οἰκείου Νομάρχου ὡς Προέδρου, τοῦ Διευθυντοῦ Γεωργίας, τοῦ Νομοκτηνιάτρου, τοῦ Δασάρχου καὶ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς ἑνώσεως Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν ἢ τῶν νομίμων

ἀναπληρωτῶν των, δημοσιεύεται δὲ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δύο τοῦλάχιστον μηνᾶς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς θερινῆς κτηνοτροφικῆς περιόδου, ἀφ' ἧς θὰ ἀρθῇ τὸν ἐνοικιοστάσιον.

Ἄρθρον 3.

Ἐξαίρεσις μικρῶν κτημάτων.

1. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς θερινῆς κτηνοτροφικῆς περιόδου 1957 ἐξαίρουνται τῶν διατάξεων τοῦ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν πάντα τὰ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου αὐτοτελῆ κτήματα ἢ τμήματα τούτων ἐκτάσεως μέχρι 100 στρεμμάτων. Ἐπὶ πλείονων μικροτέρας ἐκτάσεως κτημάτων τοῦ αὐτοῦ ἰδιοκτήτου, ἢ ἐξαίρεσις χωρεῖ ἐπὶ περισσοτέρων κτημάτων ἐπιλεγομένων ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου, ἢ συνολικῇ ἐκτάσει τῶν ὁποίων δὲν ὑπερβαίνει τὰ ἑκατὸν στρέμματα.

2. Ὁμοίως ἀπαλλάσσονται τοῦ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω κτηνοτροφικῆς περιόδου καὶ ἐφεξῆς τὰ συνεπείᾳ κληρονομικῆς διαδοχῆς ἢ συστάσεως προικὸς καθιστάμενα αὐτοτελῆ κτήματα ὑπὸ τὴν ἐνοίαν τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἔστω καὶ ἂν ἡ ἐπαγωγή τῆς κληρονομίης ἢ ἡ σύστασις τῆς προικὸς ἐχώρησεν εἰς χρόνον προγενέστερον τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

3. Ἐπὶ συνιδιοκτητῶν κτημάτων ἐξαίρεται ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω κτηνοτροφικῆς περιόδου ἐκτάσις μέχρι 75 στρεμμάτων κατὰ συνιδιοκτητήν, πάντως δὲ οὐχὶ μεγαλύτερα τῶν 300 στρεμμάτων ὑπὲρ πάντων συλλήδων τῶν συνιδιοκτητῶν. Ἡ οὕτως ὑπὲρ ὧν τῶν ἐξ ἀδιαίρετου ἰδιοκτητῶν ἐξαίρουμένη ἐκτάσις διαχωρίζεται τοῦ τυχόν ὑπὸ τὸ ἐνοικιοστάσιον παραμένουστος ὑπολοίπου λειβαζίου. ἐν ἀνταμείνῳ τῶν μερῶν, δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν, ἐκδιδομένης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 19 τοῦ Κώδικος περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν.

4. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν συνεταιρισμῶν ἀποκαταστάσεως ἀκτημίνων καλλιεργητῶν διαχειριζομένων κοινοχρήστων βοσκησίων ἐκτάσεων τοῦ ἀρθροῦ 31 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος, ἐπὶ τῶν βοσκῶν τοῦ ἀρθροῦ 164 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν λειβαζίων τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ἢ τῶν διαχειριζομένων ὑπ' αὐτῶν.

5. Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν. Δ. 156)1946 καὶ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Α. Ν. 1790)1951 κυρωθέντος διὰ τοῦ Νόμου 2132)1952 ἀπαρτίζονται, διατηρουμένων ἀκεραίων τῶν διὰ τῶν καταργουμένων τούτων διατάξεων παραχθέντων δικαιωμάτων ἀρσεως τοῦ ἐνοικιοστασίου.

6. Ἡ ἀνωτέρω ἐξαίρεσις χωρεῖ μὲν διὰ πάντα τὰ αὐτοτελῆ κτήματα ἐκτάσεως μικροτέρας τῶν 100 στρεμμάτων, τῆς αὐτοτελείας ὅμως ταύτης νοουμένης κατ' ἰδιοκτητήν

ἀδιαφόρως ἂν πρόκειται περὶ αὐτοτελοῦς μισθώσεως ἢ ἡ χρῆσις παρέχεται ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν συγκεντρουμένων εἰς ομάδας, μὴ ἀποτελούσας ὅμως Συνεταιρισμούς, ἐπὶ σκοπῇ ἐκμισθώσεως τῆς χορτονομῆς ὡς ἐνιαῖον σύνολον.

7. Ἡ χρηματικὴ ἱκανοποίησις περὶ τῆς τῷ ἄρθρῳ 3 παρ. 2 τοῦ Ν. Δ. 156)1946 ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 5 παρ. 2 τοῦ Ν. Δ. 1039)1949 ὁρίζεται ἴση πρὸς τὸ διπλάσιον τοῦ ἐτησίου θεμιτοῦ μισθώματος. Ἡ παρούσα διάταξις δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐφ' ὅσον ἐπεδικάσθῃ μείζων ἱκανοποίησις κατὰ τὰς προϋφισταμένας διατάξεις.

Ἄρθρον 4.

Ἐξαιρέσεις ὑπὲρ ἰδιοκτητῶν ὑποστάντων ἀπαλλοτριώσεις.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ αἵρεται τὸ ἐνοικιστάσιον βοσκῶν ἐπὶ κτημάτων ἀνηκόντων εἰς ἰδιοκτητίαν, φυσικὰ πρόσωπα, ὑποστάντα κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Ἀγροτικῆς Νομοθεσίας, ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτριώσιν ἐπὶ ἐτέρας συνεχομένης ἢ μὴ ἰδιοκτητίας τῶν πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν ἢ κτηνοτρόφων. Ἡ ἄρσις τοῦ ἐνοικιστάσιου ἐκτείνεται ἐπὶ ἐκτάσεων ἰσῆς ἀξίας πρὸς τὰς ἀπαλλοτριωθείσας τοιαύτας.

2. Τὸ ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου παρεχόμενον δικαίωμα ἀσκεῖται μόνον ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων ἢ τῶν κληρονόμων καὶ τῶν προικισθέντων κατιόντων αὐτῶν.

Ἄρθρον 5.

Ἄρσις ἐνοικιστάσιου ἐπὶ παραμεθορίων περιοχῶν, ἀρχαιολογικῶν χώρων κλπ.

1. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται δι' ἀποφάσεώς του νὰ αἵρῃ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, ὅποτε-δήποτε ὀλικῶς ἢ μερικῶς τὸ τυχόν ἰσχύον ἐνοικιστάσιον βοσκῶν, ἐπὶ κτημάτων, κειμένων εἰς παραμεθορίους κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Ν. Δ. 2536)1953 περιοχὰς ἰδίᾳ πρὸς ἀνασυγκρότησιν τῶν περιοχῶν τούτων ἢ ἐπανεποικισμόν, μὴ δεσμευόμενος ἐκ τῶν γενικῶν ἢ ἐιδικῶν διατάξεων περὶ ἐξαιρέσεως ἐκ τοῦ ἐνοικιστάσιου βοσκῶν.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐκδιδομένης μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου Ἐφόρου Ἀρχαιοτήτων καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, αἵρεται τὸ ἐνοικιστάσιον βοσκῶν ἐπὶ ἐκτάσεων ἐντὸς τῶν ὁποίων ὑπάρχουν ἐμφανῇ ἀρχαιολογικὰ μνημεῖα ἢ εἰσέπια αὐτῶν καὶ ἐν γενεῇ ἐπὶ χώρων ἐχόντων σπουδαίαν ἀρχαιολογικὴν ἀξίαν.

3. Ἐπίσης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ αἵρεται τὸ ἐνοικιστάσιον βοσκῶν ἐκ λειβαθίων ἀνηκόντων εἰς εὐαγὴ Ἰδρύματα, ἐπιζώοντα κατὰ τὸ καταστατικὸν αὐτῶν, ἐκπαιδευτικὸς ἢ φιλανθρωπικὸς σκοπὸς ἐφ' ὅσον ἀσχεῖται ἐκ μέρους τῶν Ἰδρυμάτων τούτων ἀξιόλογος, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, κοινωφελής, πρὸς πραγμάτωσιν τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν, δράσις.

4. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου τετάρτου τοῦ Νόμου 2132)1952 ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ ἐκτάσεων ἀγορασθεισῶν ἢ ἀγοραζομένων παρ' οἰκοδομικῶν συνεταιρισμῶν καὶ ἐπὶ τοιούτων οἰκοπεδικῆς ἀξίας προοριζομένων διὰ στεγαστικὸς σκοποῦς, δι' ἃς ἐχορηγήθη ἢ χορηγεῖται παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἄδεια κατὰ τὸν Νόμον 3250)1924 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Νόμου 2148)1952 καὶ ἄδεια καταμίσσεως κατὰ τὸν Νόμον 4173)1929 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος». Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τῶν διεπομένων ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω διατάξεως ἢ ἄρσις τοῦ ἐνοικιστάσιου, δυναμένη νὰ διαταχθῇ καὶ τμηματικῶς, χωρεῖ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως χορηγήσεως ἁδείων ἀνεγέρσεως οἰκοδομῶν.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ αἵρεται τὸ ἐνοικιστάσιον ἐπὶ ἐκτάσεων μεταβιβασθεισῶν ἢ μεταβιβαζομένων εἰς τὸ Μπενάκειον Φυτοπαθολογικὸν Ἰνστιτούτον.

Ἄρθρον 6.

Ἔτεροι περιπτώσεις ἀρσεως ἐνοικιστάσιου.

1. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς θερινῆς κτηνοτροφικῆς περιόδου 1957 αἶρεται ἡ ἐκ τοῦ ἐνοικιστάσιου βοσκῶν προστασία.

α) Ἐκ πασῶν τῶν βοσκῶν τῶν κειμένων ἐντὸς τοῦ ἐγκεκριμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου πόλεων ἢ κομποπόλεων καὶ τῆς τυχόν καθορισθείσης ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Πολεοδομικῆς Ὑπηρεσίας ζώνης ἐπεκτάσεως αὐτοῦ ὡς καὶ τῶν κειμένων εἰς ἀκτῖνα 500 μέτρων, εἴτε ἀπὸ τῆς περιμέτρου τοῦ ἐγκεκριμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου, εἴτε ἀπὸ τῆς περιμέτρου τῆς ζώνης ἐπεκτάσεως.

β) Ἐκ λειβαθίων κειμένων ἐντὸς τοῦ ἐγκεκριμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου ἢ ἄλλως, ἐντὸς τῆς οἰκοπεδικῆς περιοχῆς χωρίων ἢ Συνοικισμῶν. Προκειμένου δὲ περὶ Κοινοτήτων ἢ Συνοικισμῶν κεκτημένων, κατὰ βεβαίωσιν τῆς ἀρμοδίας Ὑπηρεσίας Τουρισμοῦ, σπουδαίαν σημασίαν καὶ ἀπὸ παραθεριστικῆς ἢ τουριστικῆς ἀπόψεως τὸ ἐνοικιστάσιον αἵρεται καὶ ἐκ λειβαθίων κειμένων εἰς ἀκτῖνα 500 μέτρων ἀπὸ τῆς περιμέτρου αὐτῶν.

γ) Ἐκ τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν λειβαθίων ἢ τῶν λειβαθίων τῶν Συνεταιρισμῶν ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν (Σ.Α.Α.Κ.) ὡς πρὸς τὰς ἐκτάσεις τὰς μεμισθωμένας εἰς δημότας ἢ μέλη τῆς Κοινότητος ἢ μέλη τοῦ Συνεταιρισμοῦ.

δ) Ἐξ ἀτομικῶν ἢ οἰκογενειακῶν, σχολικῶν καὶ ἐφημεριακῶν κλήρων παραχωρηθέντων κατὰ τὴν Ἐποικιστικὴν Νομοθεσίαν.

ε) Ἐκ λειβαθίων ἀνηκόντων εἰς Κρατικὰ Νοσοκομεία.

στ') Ἐξ ἐκτάσεων, ἐφ' ὧν ἐπετράπη ἡ ἐχέρσεως πρὸς ἐλαιοκομικὴν καλλιέργειαν δυνάμει ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

2. Ὁμοίως, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, δύναται νὰ αἵρεται τὸ ἐνοικιστάσιον βοσκῶν, εἰς ἃς περιφέρειας δήμου ἢ κοινότητος προσφέρονται δι' ἀναδάσωσιν τοῦ ὅλου ἢ μέρους βοσκησίμων ἐκτάσεων καταλλήλων δι' ἀναδάσωσιν.

3. Αἵρεται τὸ ἐνοικιστάσιον ἐκ βοσκησίμων καταλλήλων πρὸς καλλιέργειαν καὶ καλλιεργησίμων ἐκτάσεων δι' ἃς ἔχει συντελεσθῇ ἢ συντελεῖται ἤδη ἡ διαδικασία τοῦ Α. Ν. 821) 48 «περὶ ἀναδιανομῆς ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ ἐφ' ὅσον ἡ εἰς ἑκάστον ἰδιοκτήτην ἢ κληροῦχον ἀναλογούσα ἔκτασις δὲν ὑπερβαίνει τὰ πενήνχοντα (50) στρέμματα, καταργουμένης πάσης ἀντιθέτου διατάξεως.

Ἡ ἀνωτέρω ἄρσις ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ ἐνοικιστάσιου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον καλλιεργηθῶν συγχρόνως μὲ τὰς συνήθως καλλιεργουμένας ἐκτάσεις.

Ἄρθρον 7.

1. Ἡ ἐν τῇ παραγράφῳ 4 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Κώδικος «περὶ ἐνοικιστάσιου βοσκῶν φράσις «ἐπὶ λειβαθίων πωληθέντων κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «ἐπὶ λειβαθίων πωληθέντων εἰς οἷον-δήποτε χρόνον κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας».

Εἰς τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Κώδικος περὶ ἐνοικιστάσιου βοσκῶν προστίθενται τὰ κάτωθι:

«Ἐπίσης αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 ἰσχύουν καὶ ἐπὶ λειβαθίων ἀγορασθέντων ὅποτεδήποτε ἄνευ ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ὑπὸ τοῦ συνόλου ἢ τῆς πλειονότητος τῶν μελῶν τῆς Κοινότητος ἢ τῶν μελῶν τοῦ οἰκείου Συνεταιρισμοῦ αὐτῶν.

Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 22 τοῦ Κώδικος περὶ ἐνοικιστάσιου βοσκῶν ἐξαιρέσεις ἐνεργοῦνται ἀνεξαρτήτως τῶν κτηνοτροφικῶν ἀναγκῶν τῶν μισθωτῶν κτηνοτρόφων».

2. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Κώδικος «περὶ ἐνοικιστάσιου βοσκῶν» ἀντικαθίσταται οὕτω:

«Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς οἰκείας Διευθύνσεως Γεωργίας ἢ τῶν νομίμων ἀναπληρω-

των αυτών, εξαιρείται: του ένοικιοστασίου, ανεξαρτήτως των κτηνοτροφικών αναγκών των μισθωτών, ανάλογος έκτασις Δημοτικών ή Κοινοτικών βοσκών και όχι πάντως μικρότερα του ήμισους της διαρρυθμένης υπό του ένοικιοστασίου έκτάσεως, έφ' όσον αποδεχόμενος οι Δημόται ή τα μέλη της Κοινότητας στερούνται της άπαραιτήτου έκτάσεως δια την βόσκηση των εις αυτούς και μόνον ανηκόντων ζώων. Το κατά τ' άνω εξαιρούμενον του ένοικιοστασίου τμήμα της βοσκής δέον να περιγράφεται έν τε τη γνωμοδότησει της Έπιτροπής και τη απόφάσει του Έπουργού της Γεωργίας και να διαχωρίζεται κατά τρόπον όστε, τουτο, ως και το υπό το ένοικιοστασίον παραμένον να καθίστανται αυτότελώς κτηνοτροφικώς εκμεταλλεύσιμα, έπιτρεπομένης έλευθέρως προς τον σποδόν τουτον, της προσωρινής, μέχρι λήξεως του ένοικιοστασίου, ρυθμίσεως δια της ως άνω υποργικής απόφάσεως, οίονδήποτε έκ της εξαιρέσεως προκύπτοντος ζητήματος, ιδίαι του άκωλύτου ποτισμού των ζώων έφ' έκαστέρω των τμημάτων. Τοιαύτη ρύθμισις έπιτρέπεται και επί πάσης άλλης περιπτώσεως εξαιρέσεως κατά τον παρόντα Κώδικα έκ του ένοικιοστασίου τμήματος βοσκής. Επί συντελεσθεισών δέ μέχρι τουδε κατά τον παρόντα Κώδικα εξαιρέσεων τμημάτων λειβαδίων έκ του ένοικιοστασίου, ή αυτή ρύθμισις δύναται να γίνη δι' απόφάσεως του οικείου Νομάρχου.

3. Αί παράγραφοι 2 και 3 του αυτού άρθρου 24 του Κώδικος «περί ένοικιοστασίου βοσκών» καταργούνται.

4. Το άρθρον 30 του Κώδικος «περί ένοικιοστασίου βοσκών» ως συμπληρώθη δια του άρθρου 12 του Α. Ν. 202) 1945 αντικαθίσταται ούτω:

«Δι' απόφάσεως του Έπουργού της Γεωργίας και οικουθεν λαμβανομένης μετά γνώμην του Συμβουλίου Έποικισμou, δύναται να εξαιρεθώ των διατάξεων του ένοικιοστασίου βοσκών είτε έφ' άπαξ, είτε τμηματικώς, προς καλλιέργειαν, έκτασις μέχρις εκατόν στρεμάτων αναλόγως των ύφισταμένων πραγματικών αναγκών.

Επίσης δύναται, κατά την αυτήν ως άνω διαδικασίαν, ν' άρθώ το ένοικιοστάσιον εξ άγροαπαυομένων έκτάσεων προκειμένου να μεταβληθώ το σύστημα άμειψισποράς ή και να καταργηθώ ή άγροαπάυσις».

5. Είς το άρθρον 31 του Κώδικος περί ένοικιοστασίου βοσκών ως έτροποποιήθη δια του άρθρου 13 του Α. Ν. 202) 1945 προστίθεται παράγραφος 4η έχουσα ούτω:

«4. Αί διατάξεις του παρόντος άρθρου έχουν εφαρμογήν και επί λειβαδίων διαχειριζομένων κατά την Αγροτικήν Νομοθεσίαν υπό των Συν)σμών άποκαταστάσεως άκτημόνων καλλιεργητών».

6. Έκ της παραγράφου 1 (στίχος 3) του άρθρου 32 του Κώδικος περί ένοικιοστασίου βοσκών απαλείφονται αι λέξεις «έφ' άπαξ».

Άρθρον 8.

Αυτότελεις υπομισθώσεις.

1. Άπό της ισχύος του παρόντος απαγορεύεται, επί ποινή εξώσεως, εις τους προστατευομένους υπό του ένοικιοστασίου μισθωτάς λειβαδίων, πάσα υπομισθώσις αυτότελών χώρων του μισθίου, ή παραχώρησις μισθωτικού δικαιώματος, ύφ' οίανδήποτε αίτιαν, έστω και εάν συμφωνήθη τοιούτον δικαίωμα, δύναμει της μετά του εκμισθωτού συμβάσεως.

2. Αρχικοί μισθωταί λειβαδίων προστατευόμενοι υπό του ένοικιοστασίου βοσκών, έχοντες υπομισθώσει αυτότελώς έν όλω ή έν μέρει τα μίσθια λειβάδια απόλυσιν από της έναρξεως της ισχύος του παρόντος την ένοικιοστασιακήν προστασίαν, οι μόν ολικώς υπεκμισθώσαντες εξ όλοκληρου, οι δέ μερικώς ως προς τα υπεκμισθωθέντα τμήματα του λειβαδίου.

Είς τα έναντι του ιδιοκτήτου δικαιώματα των κατά τ' άνω, στερουμένων της ένοικιοστασιακής προστασίας, αρχικών μισθωτών υποκαθίστανται, υπό τους αυτούς όρους, οι υπομισθωταί, έφ' όσον ούτοι, βάσει των κειμένων διατάξεων, προστατεύονται υπό του ένοικιοστασίου.

Άλλως, τα κατά τ' άνω έλευθερούμενα λειβάδια αποδίδονται άπηλλαγμένα παντός ένοικιοστασιακού βάρους εις τον εκμισθωτήν.

3. Πάσα διαφορά προκύπτουσα έκ της εφαρμογής του παρόντος άρθρου λύεται δι' απόφάσεως του Προέδρου των Πρωτοδικών κατά τα έν άρθρω 19 του Κώδικος περί ένοικιοστασίου βοσκών οριζόμενα.

Άρθρον 9.

Περιορισμοί εκμεταλλεύσεως λειβαδίων.

1. Κτηνοτρόφοι παραβιάζοντες άνευ άποχρώντος λόγου τον άνέκαθεν καθιερωμένον τρόπον εκμεταλλεύσεως της βοσκής έν τω λειβαδίω στερούνται της έκ του ένοικιοστασίου προστασίας, αποβαλλόμενοι εξ αυτού, δι' απόφάσεως του Προέδρου Πρωτοδικών εκδιδομένης κατά την διαδικασίαν του άρθρου 19 του Κώδικος περί ένοικιοστασίου βοσκών.

2. Είς το άρθρον 48 του Κώδικος περί ένοικιοστασίου βοσκών προστίθενται τα κάτωθι:

Κτηνοτρόφοι προστατευόμενοι υπό του Ένοικιοστασίου βοσκών και καταδικαζόμενοι, κατά τ' άνω, δια παραβάσεις, του άρθρου 18 του παρόντος Κώδικος, στερούνται αυτόδικαίως της έκ του ένοικιοστασίου προστασίας.

Άρθρον 10.

Κοινοτικά βοσκαί.

1. Κυρούνται έφ' ής εξέδόθησαν και παραμένουσιν έν ισχύί αι κάτωθι ύπ' αριθ. 1967)18.10.1955, 1997)29.10.1955 και 648)24.4.1956 πράξεις του Έπουργικού Συμβουλίου, έχουσαι ούτω:

Πράξις ύπ' αριθ. 1967) της 18ης Οκτωβρίου 1955.

Περί άναστολής μέχρι της 6ης Μαΐου 1956 της εφαρμογής του άρθρου 10 του ύπ' αριθ. 3033)54 Ν. Δ)τος «περί των έσόδων των Δήμων και Κοινοτήτων».

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαβόν ύπ' όψιν την από 14 Οκτωβρίου 1955 εισήγησιν των επί της Γεωργίας και Έσωτερικών Έπουργών, καθ' ήν προς προστασίαν της νομαδικής κτηνοτροφίας και των οικονομικώς άνισχύρων κτηνοτρόφων επιβάλλεται ή επί τι χρονικόν διάστημα άναστολή της εφαρμογής του άρθρου 10 του Ν. Δ)τος 3033)1954 «περί των έσόδων των Δήμων και Κοινοτήτων» δι' ου αίρεται από της 15.10.55 το ένοικιοστάσιον βοσκών από των δημοτικών και κοινοτικών λειβαδίων, αποφασίζει:

Άναστέλλεται μέχρι της 6ης Μαΐου 1956 ή εφαρμογή του άρθρου 10 του ύπ' αριθ. 3033)54 Ν. Δ)τος «περί των έσόδων των Δήμων και Κοινοτήτων» (Φ.Ε.Κ. 258 Α' 1954) άναστέλλομένων επίσης και των μήπω μέχρι της έναρξεως της ισχύος της παρούσης κατακυρωθεισών πλειροδικών δημοπρατιών εκμισθώσεως δημοτικών και κοινοτικών βοσκών.

Εκδόσαν προς τουτο την ύπ' αριθ. 1967) παρούσαν πράξιν του, κυρωθησομένην δια Νόμου.

Ο Πρόεδρος

Τα Μέλη

Πράξις ύπ' αριθ. 1997) της 29 Οκτωβρίου 1955.

Περί άποβολής έκ του δημοτικού ή κοινοτικού μισθίου μισθωτών δημοτικών και κοινοτικών λειβαδίων ιδιοκτητών βοσκών κλπ. θυναμένων να εξοικονομήσωσι τάς κτηνοτροφικάς των ανάγκας.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαβόν ύπ' όψιν την από 20 Οκτωβρίου 1955 εισήγησιν του επί της Γεωργίας Έπουργού, αποφασίζει:

1. Μισθωταί δημοτικών και κοινοτικών λειβαδίων, ιδιοκτήται βοσκών, έλευθέρων μισθώσεως, εις την περιφέρειαν του Νομού, ένθα κείνται τα μεμισθωμένα δημοτικά ή κοινοτικά λειβάδια, ή μισθωταί έν τη αυτή περιφέρειά έτέρων, έκτός των κοινοτικών βοσκών, έφ' ών δύνανται να εξοικονομηθώσιν αι κτηνοτροφικά των ανάγκαι, αποβάλλονται έκ του δημοτικού ή του κοινοτικού μισθίου λειβαδίου δι' απόφάσεως του οικείου Νομάρχου, μετά γνώμην τριμελούς Έπιτροπής αποτελουμένης έκ του Διευθυντού Γεωργίας και των οικείων Οικονομικού Έφόρου και Διοικητού Αγροφυλακής και κατά παρέκκλισιν των περί ένοικιοστασίου βοσκών διατάξεων.

2. Δι' αποφάσεως όμοίως του οίκείου Νομάρχου, εκδιδομένης κατά την διαδικασία της προηγουμένης παραγράφου και κατά παρέκκλιση των περί ένοικιοστασίου βοσκών διατάξεων δύναται να επιβληθῇ ἐπὶ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν λειβαδίων, περί ὧν ἡ ὑπ' ἀριθ. 1967/18.10.1955 πράξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀναγκαστικὴ εἰσδοχὴ ποιμνίων τῶν κατοίκων τῶν κοινοτήτων ἢ δήμων, εἰς οὓς ἀνήκουν τὰ ὡς ἄνω λειβάδια.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν οὕτως εἰσαγομένων ζώων, καθορίζεται διὰ τῆς αποφάσεως τοῦ Νομάρχου, σταθμίζοντος προηγουμένως, ἐν ὅψει καὶ τῆς χωρητικότητος τῶν λειβαδίων, τὰς κτηνοτροφικὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων τῆς κοινότητος καὶ τῶν ένοικιοστασιακῶν μισθωτῶν.

3. Διατασσόμενη κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον, τῆς ἀναγκαστικῆς εἰσδοχῆς τῶν ποιμνίων τῶν κατοίκων τοῦ οίκείου δήμου ἢ κοινότητος, μειοῦται ἀναλόγως καὶ ὑπὸ τὰς αὐτὰς διατυπώσεις, τὸ ὑπὸ τῶν ένοικιοστασιακῶν μισθωτῶν ἐφειλόμενον μίσθωμα, τὸ οὕτω δὲ μειωμένον ποσὸν αὐτοῦ καταβάλλεται ὑπὸ τῶν μισθωτῶν, πρὸ πάσης ἐγκαταστάσεως των εἰς τὸ λειβάδιον, ἐκτὸς ἂν κατὰ τὴν μισθωτικὴν σύμβασιν, τὸ μίσθωμα καταβάλλεται διαρκούσης ἢ μετὰ τὴν λήξιν τῆς κτηνοτροφικῆς περιόδου, ὅποτε τῆς ἐγκαταστάσεως προηγείται ἔγγραφος ὑπ' αὐτῶν ἀποδοχὴ τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον ταύτην καθορισθέντος μισθώματος.

Ἐκδόσαν πρὸς τοῦτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 1997 παρούσαν πρᾶξιν του, κυρωθεσμένην διὰ Νόμου

Ὁ Πρόεδρος

Τὰ Μέλη

Πράξις ὑπ' ἀριθ. 648, τῆς 24 Ἀπριλίου 1956.

Περὶ παρατάσεως τοῦ Ἐνοικιοστασίου βοσκῶν.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαβὼν ὑπ' ὄψιν εἰσήγησιν Ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Γεωργίας καὶ Ἑσωτερικῶν καὶ Ὑφυπουργοῦ Συγκοινωνιῶν, καθ' ἣν πρὸς προστασίαν τῆς κτηνοτροφίας ἐπιβάλλεται ἡ παράτασις τοῦ ένοικιοστασίου βοσκῶν ἐπὶ τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν λειβαδίων λόγῳ τῶν ἐκ τοῦ ἐφετεινοῦ βαρυτάτου χειμῶνος ἐπενεχθεισῶν εἰς τὴν κτηνοτροφίαν ζημιῶν κλπ. αποφασίζει :

1. Ἀναττέλλεται μέχρι 7ης Νοεμβρίου 1956 ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἀρθροῦ 10 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3033/1954 Ν. Διατάγματος «περὶ τῶν ἐσόδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων» (ΦΕΚ 258 Α'), ἰσχυουσῶν μέχρι τῆς ἀνωτέρω χρονολογίας καὶ ἐπὶ τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν λειβαδίων τῶν διατάξεων τοῦ ἰσχύοντος ένοικιοστασίου βοσκῶν.

2. Διὰ τὴν θερινὴν κτηνοτροφικὴν περίοδον 1956, τὸ μίσθωμα τῶν ὑπὸ τοῦ ένοικιοστασίου βοσκῶν διεπομένων Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν λειβαδίων, ὡς καὶ τὸ θεμίτον τοιοῦτον διὰ τὰ αὐτὰ λειβάδια, ὀρίζεται εἰς τὸ 700)πλάσιον εἰς παλαιὰς δραχμὰς (ἢ εἰς τὸ 0,7)πλάσιον εἰς σημερινὰς δραχμὰς) τοῦ κατὰ τὴν θερινὴν κτηνοτροφικὴν περίοδον 1940 καταβλητέου μισθώματος.

3. Κτηνοτρόφοι κατ' ἐπάγγελμα ἰδιοκτῆται μεμισθωμένων καὶ βαρυνόμενων ὑπὸ τοῦ ένοικιοστασίου λειβαδίων, δικαιούνται ὥς εἰσαγάγῃσι τὰ ἴδια αὐτῶν ποιμνία εἰς τὰ ἰδιόκτητα λειβάδιά των, αἰρομένου τοῦ ένοικιοστασίου βοσκῶν ἐπὶ ἀναλόγου ἐκτάσεως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ.

Ὁ ἰδιοκτῆτης ὑποχρεοῦται ὅπως ἄμα τῇ ἄρσει τοῦ ένοικιοστασίου καταβάλλῃ εἰς τὸν ἐκβαλλόμενον μισθωτὴν χρηματικὴν ἀποζημίωσιν ἰσομένην πρὸς τὸ ἀναλογεῖν εἰς τὴν ἐξαλειφθεῖσαν ἔκτασιν ἐτήσιον ένοικιοστασιακὸν μίσθωμα. Ὁ μισθωτὴς ἐξακολουθεῖ παραμένων ἐν τῷ μισθίῳ μέχρι τῆς ὀλοσυγεροῦς καταβολῆς πρὸς αὐτὸν τῆς ἀποζημιώσεως.

Δὲν ὑπέχουν ὑποχρέωσιν πρὸς καταβολὴν τῆς χρηματικῆς ταύτης ἀποζημιώσεως ἐκμισθωταὶ ἰδιοκτῆται ὑποστάντες πληροῦ καταστροφὴν τοῦ ζωϊκοῦ των κεφαλαίου ἐξ ἐχθρικῆς ἐνέργειας κατὰ τὴν ἐμπόλεμον καὶ συμμαριακὴν περίοδον.

4. Ἀπὸ τοῦ χρόνου ἀπὸ τοῦ ὁποίου αἱρεται κατὰ τὴν προηγουμένην παράγρασον τὸ ένοικιοστάσιον, ὁ ὑπὲρ οὗ ἡ ἄρσις ἰδιοκτῆτης ἀπόλλυσιν αὐτοδικαίως τὴν ἐκ τοῦ ένοικιοστα-

σίου βοσκῶν προστασίαν ἐπὶ τῶν λειβαδίων, ὧν τυχὸν ἐποιεῖτο δυνάμει αὐτοῦ χρῆσιν.

5. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ αἱρεται τὸ ένοικιοστάσιον βοσκῶν ἐκ λειβαδίων εἰς ἣν περὶπτωσησιν οἱ μισθωταὶ αὐτῶν κέκτηνται ἕτερα ἰδιόκτητα λειβάδια ἐλεύθερα ένοικιοστασίου, ἐφ' ὧν δύνανται νὰ ἱκανοποιηθοῦν αἱ βασικαὶ αὐτῶν κτηνοτροφικαὶ ἀνάγκαι, θεωρουμένων ὡς τοιούτων τῶν μέχρι 300 μικρῶν ζώων.

6. Δι' ἀποφάσεως τοῦ οίκείου Νομάρχου, δύνανται ἐπὶ ἐλευθέρων ένοικιοστασίου Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν λειβαδίων, κεμένων εἰς παραμεθारीους περιοχὰς ἐκμισθωθέντων κατὰ τὴν παρελθούσαν θερινὴν κτηνοτροφικὴν περίοδον, εἴτε ἐλευθέρως εἴτε κατόπιν δημοπρασίας, νὰ ἐπιβληθῇ κατὰ τὴν τρέχουσαν θερινὴν κτηνοτροφικὴν περίοδον ἀναγκαστικὴ ἐν αὐτοῖς εἰσδοχὴ τῶν μισθωτῶν τῆς παρελθούσης θερινῆς κτηνοτροφικῆς περιόδου ὑπὸ τὸ αὐτὸ μίσθωμα ὅπερ ἴσχυσε κατὰ τὴν ἐν λόγῳ τελευταίαν κτηνοτροφικὴν περίοδον.

7. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 33 τοῦ Ν. Α. 2185/1952 ἀποζημιώσις χρήσεως, ὀρίζεται, ἀπὸ τῆς ἐνάξεως τῆς χειμερινῆς κτηνοτροφικῆς περιόδου 1955—56 εἰς τὸ 1/3 τῆς τρεχούσης ἐλευθέρως μισθωτικῆς ἀξίας τοῦ κτηνοτροφικοῦ κτήματος.

Ἐκδόσαν πρὸς τοῦτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 648 παρούσαν πρᾶξιν του κυρωθεσμένην διὰ Νόμου καὶ δημοσιευθεσμένην διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Πρόεδρος

Τὰ Μέλη

2. Ἡ διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 1967/18.10.1955 καὶ 648/24.4.1956 πράξεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θεσπισθεῖσα ἀναστολὴ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀρθροῦ 10 τοῦ Ν. Διατάγματος 3033/1954 ἐπὶ τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν βοσκῶν, παρατείνεται, προκειμένου περὶ χειμερινῶν βοσκῶν μέχρι τῆς λήξεως τῆς χειμερινῆς κτηνοτροφικῆς περιόδου 1956—1957. Διὰ τὴν θερινὴν κτηνοτροφικὴν περίοδον 1957 δύναται ἡ ὡς ἄνω ἀναστολὴ νὰ παραταθῇ διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

3. Ἀκυροῦνται πᾶσα ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Α. 3033/1954 ἀρξαμένη διαδικασία ἐκμισθώσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν βοσκῶν, ἐφ' ὅσον δὲν εἶχεν ἐπακολουθήσει κατακύρωσις μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τῶν ὑπ' ἀριθ. 1967/1955 καὶ 648/1955 πράξεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀζημίως διὰ τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας καὶ τοὺς μετασχόντας εἰς τὴν δημοπρασίαν, καταργουμένης οἰασδήποτε ἐκ τῆς δημοπρασίας ἀξιώσεως.

4. Ἡ παρ. 1 τῆς ὑπ' ἀριθ. 1997/29.10.1955 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀντικαθίσταται διὰ τῶν κάτωθι διατάξεων:

«Αἱρεται ἡ προστασία τοῦ ένοικιοστασίου ἐκ δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν βοσκῶν, οἱ μισθωταὶ τῶν ὁποίων διαθέτουν ἰδιοκτήτους ἐλευθέρως ένοικιοστασίου ἢ ἐτέρας μισθίους βοσκὰς, ἐπαρκεῖς διὰ τὰς βασικὰς αὐτῶν κτηνοτροφικὰς ἀνάγκας, νοουμένων ὡς τοιούτων τῶν μέχρι 300 μικρῶν ζώων. Ἡ ἄρσις χωρεῖ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, ἐφαρμοζομένης τῆς διατάξεως ταύτης καὶ ὡς πρὸς τοὺς ὑπομισθωτὰς τῶν βοσκῶν, σμίκτας καὶ λοιπὰ προστατευόμενα ὑπὸ τοῦ ένοικιοστασίου πρόσωπα.

Ἐξωσθέντος μισθωτοῦ βοσκῆς κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου προστατεύονται αὐτοτελῶς ὑπὸ τοῦ ένοικιοστασίου οἱ ὑπομισθωταὶ, σμίκται κλπ. τοῦ ἐξωσθέντος, μόνον ἐπὶ τῆς ἀπαραιτήτως ἀναγκαίας διὰ τὴν ἰδίαν αὐτῶν κτηνοτροφίαν ἐκτάσεως, προσδιοριζομένης διὰ τῆς ἀνωτέρω ὑπουργικῆς ἀποφάσεως».

5. Αἱ περὶ ἀναγκαστικῆς εἰσδοχῆς ζώων τῶν δημοτῶν εἰς ένοικιοστασιακὰ Δημοτικὰ ἢ Κοινοτικὰ λειβάδια διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τῆς ὑπ. ἀριθ. 1997/1955 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐφαρμόζονται τὸσον ἐπὶ χειμερινῶν, ὅσον καὶ ἐπὶ θερινῶν Κοινοτικῶν ἢ Δημοτικῶν λειβαδίων.

Άρθρον 11.

Ερμηνευτικάί τινες διατάξεις.

1. Η αλήθης έννοια τής έν παρ. 1 του άρθρου 26 του Κώδικος περί ένοικιοστασίου έσοκων φράσεως «κείμενα έν τή αὐτῇ περιφερείᾳ» είναι ότι τά προσφερόμενα εἰς τοὺς μισθωτάς κτηνοτρόφους λειβάδια εἰς ἀντάλλαγμα τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐγκαταλειπομένων τοιούτων τῶν ἐκμισθωτῶν κτηνοτρόφων δέον νά εὐρίσκωνται έν τῇ αὐτῇ κτηνοτροφικῇ περιφερείᾳ, νοουμένης ὡς τοιαύτης τῶν περιοχῶν γενικῶς εἰς τὰς ὁποίας κατέρχονται τά ποίμνια διὰ νά διαχειμᾶσσουν ἐκ λειβαδίων θέρειρων τῆς αὐτῆς πάλιν περιφέρειας καί ἀντιστρόφως, νά τελοῦν δέ κατὰ τὸ δυνατόν ὑπὸ ὁμοίας πρὸς τὰ ἐγκαταλειπόμενα συνθήκας χλωρίδος, κλίματος καί κτηνοτροφικῆς ἐκμεταλλεύσεως.

2. Η αλήθης έννοια τοῦ άρθρου 14 τοῦ Α. Ν. 202)1945 είναι: ότι δι' αὐτοῦ δέν θίγονται αἱ διατάξεις τῆς Ἀγροτικῆς έν γένει Νομοθεσίας, τῆς περὶ ἀποκαταστάσεως κτηνοτρόφων καί τῆς περὶ διαθέσεως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἀνταλλαξίμων γαιῶν τοιαύτης, αἱ προβλέπουσαι τήν ἄρσιν τοῦ ένοικιοστασίου βοσκῶν ἐκ τῶν δυνάμει τῶν Νομοθεσιῶν τούτων διατιθεμένων δι' ἀγροτικὴν ἢ κτηνοτροφικὴν ἀποκατάστασιν γαιῶν.

Άρθρον 12.

Κωδικοποιήσις κλπ.

1. Ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας περὶ ἐξαιρέσεως ἐκ τοῦ ένοικιοστασίου έσοκων ἐκτάσεων ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς χειμερινῆς κτηνοτροφικῆς περιόδου 1956—57 ἢ τῆς θερινῆς 1957 κοινοποιεῖται νομίμως εἰς τοὺς μισθωτάς κηρύσσονται ἰσχυραί.

2. Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδοθησομένου προτάει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, κωδικοποιηθῶσιν εἰς ἐνιαῖον κείμενον αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ ένοικιοστασίου έσοκων, καί περὶ ἀποκαταστάσεως κτηνοτρόφων ὡς αὗται ἐτροποποιήθησαν καί συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως καί διὰ τοῦ παρόντος.

Κατὰ τήν κωδικοποίησιν ταύτην ἐπιτρέπεται νέα διάρθρωσις καί κατάταξις τῆς κωδικοποιουμένης ὕλης, σχηματισμὸς νέων άρθρων, παραγράφων καί ἐδαφίων, παράλειψις ἢ διόρθωσις φράσεων περιχουσῶν καταργηθέντας ἢ τροποποιηθέντας καίονας, ἄνευ ὁμῶς οὐσιαστικῆς μεταβολῆς τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ρόθμισις θεμάτων κτηνοτροφικῆς ἀποκαταστάσεως.

Άρθρον 13.

Δικαιούμενοι κτηνοτροφικῆς ἀποκαταστάσεως.

1. Η παράγραφος 1 τοῦ άρθρου 11 τοῦ Κώδικος «περὶ ἀποκαταστάσεως κτηνοτρόφων» ἀντικαθίσταται οὕτω:

«1. Ἀποκαθίστανται κτηνοτροφικῶς, συμφώνως πρὸς τὸν παρόντα Κώδικα, καί κατὰ τήν ἀκόλουθον σειράν προτιμήσεως, οἱ κάτωθι:

Α) Οἱ μονίμως έν τῷ ὑπὸ διάθεσιν κτήματι διαμένοντες ἀκτήμονες κτηνοτρόφοι διακρινόμενοι:

α) εἰς ἐγγάμους ἄρρενας.

β) εἰς γῆρας μετ' ἀνηλίκων ἀρρένων ἢ ἀγάμων θηλέων τέκνων, κατ' ἰσομοιρίαν.

γ) εἰς ἀνήλικα ὀρφανά, κατ' ἰσομοιρίαν, θεωρουμένων ὡς τοιούτων καί ἐκείνων ὧν ὁ πατήρ εἶναι ὑπερήλιξ ἢ ἀποδεξιγμένως ἀνίκανος, καί

δ) εἰς ἀγάμους ἄρρενας ἐνηλίκους.

Β) Οἱ ἀκτήμονες κτηνοτρόφοι κάτοικοι τῆς περιφέρειας τοῦ Νομοῦ ἐνθα τὸ πρὸς διάθεσιν κτήμα, κατὰ τὰς διακρίσεις τῆς παρούσης παραγράφου.

Γ) Οἱ ἀκτήμονες κτηνοτρόφοι κάτοικοι ὀρεινῶν ὡς ἐπὶ τὸ κλειστόν περιοχῶν τῶν ὑπολοίπων διαμερισμάτων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας κατὰ τὰς διακρίσεις τῆς παρούσης παραγράφου.

Ἐν ἐκάστη ὡς ἄνω σειρά προτιμήσεως καί έν ἐκάστη ὑποδιαίρεσει αὐτῆς προτάσσονται κατὰ σειράν:

α) Οἱ περὶ ὧν ὁ Νόμος 1487)1950 ἀνάηροι θύματα πολέμου.

β) Οἱ περὶ ὧν ὁ Α. Ν. 1836)1951 πολεμισταί καί εἰ ἀγωνισταί τοῦ Μακεδονικοῦ καί Ἑπαιρωτικοῦ Ἀγῶνος 1903—1909 οἱ περιλαμβανόμενοι εἰς τοὺς πίνακας τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Ἀμύνης, τοὺς κυρωθέντας ὑπὸ τοῦ Α. Ν. 75) 1936, ὡς οὗ.οι ἰσχύουν σήμερον καί οἱ κατὰ τήν κατοχὴν ἀγωνισταί τῆς Ἑθνικῆς Ἀντιστάσεως.

γ) Οἱ κατὰ τοὺς οἰκείους Νόμους πολύτεκνοι καί

δ) Οἱ πυροπαθεῖς, κατὰ τήν ἀκίνητον αὐτῶν περιουσίαν ἐκ πολεμικῆς ἢ συμμοριακῆς δράσεως».

2. Αἱ παράγραφοι 3 καί 4 τοῦ αὐτοῦ άρθρου 11 ἀντικαθίστανται οὕτω:

«3. Ἀκτήμονες κτηνοτρόφοι νοοῦνται καί οἱ κεκτημένοι ἀνεπαρκῆ γεωργικὴν ἢ κτηνοτροφικὴν ἰδιοκτησίαν, οὐχὶ δέ καί ὅσοι ἔχουν ἐπαρκῆ κινήτην ἢ ἀκίνητον ἀγτικήν, γεωργικὴν ἢ κτηνοτροφικὴν ἰδιοκτησίαν.

4. Ἐκ τῶν κατὰ τήν προηγουμένην παράγραφον ἀκτήμονων κτηνοτρόφων δικαιοῦνται ἀποκαταστάσεως οἱ ἔχοντες ἰδιότητα ζῶα μέχρι 400 μικρῶν καί 10 μεγάλων».

3. Αἱ παράγραφοι 5, 6, 7 καί 8 τοῦ ἰδίου άρθρου 11 τοῦ Κώδικος «περὶ ἀποκαταστάσεως κτηνοτρόφων» καταργοῦνται.

4. Αἱ ἀνήκουσαι εἰς Δῆμους καί Κοινοτήτας γεωργικαί ἐκτάσεις ὑποκείμεναι εἰς ἀπαλλοτριώσιν ἢ ἀπαλλοτριωθείσαι κατὰ τὸ Ν. Δ. 2185)1952 ἢ κατὰ τὸν Κώδικα περὶ ἀποκαταστάσεως κτηνοτρόφων, διατίθενται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ἀποκλειστικῶς πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτήμονων καλλιεργητῶν καί κτηνοτρόφων Δημοτῶν τοῦ ἰδιοκτήμονος Δήμου ἢ Κοινοῦτος μονίμως διαμενόντων εἰς αὐτοὺς καί μέχρι πλήρους ἀποκαταστάσεως αὐτῶν. Ἡ τυχὸν πλεονάζουσα ἐκτασις διατίθεται κατὰ τὰς συνήθεις διατάξεις.

Άρθρον 14.

Έννοια ἀποκαταστατέου κτηνοτρόφου.

1. Ὅπου έν τῷ Κώδικι «περὶ ἀποκαταστάσεως κτηνοτρόφων» ἀναφέρονται οἱ ὅροι: α) «κτηνοτρόφοι ἢ γεωργοκτηνοτρόφοι ἢ νομάδες κτηνοτρόφοι», β) «γεωργοκτηνοτροφικὴ ἢ κτηνοτροφικὴ ἀποκατάστασις» καί γ) «κτηνοτροφικὸς ἢ γεωργοκτηνοτροφικὸς κλήρος» νοοῦνται ἐφ' ἐξῆς ἀντιστοίχως οἱ ὅροι: α) «κτηνοτρόφοι», β) «κτηνοτροφικὴ ἀποκατάστασις» καί γ) «κτηνοτροφικὸς κλήρος».

2. Ὡς κτηνοτρόφος διὰ τήν ἐφαρμογὴν τοῦ Κώδικος «περὶ ἀποκαταστάσεως κτηνοτρόφων» νοεῖται ὁ κεκτημένος ἰδιότητα μικρὰ ζῶα ἄνω τῶν 50 καί ἔχων ὡς ἀποκλειστικὸν ἐπάγγελμα τήν κτηνοτροφίαν, ἀποζῶν κυρίως ἐκ τῶν εἰσοδημάτων αὐτῆς.

Άρθρον 15.

Κτηνοτροφικὸς κλήρος.

Αἱ παράγραφοι 1 καί 2 τοῦ άρθρου 13 τοῦ Κώδικος περὶ ἀποκαταστάσεως κτηνοτρόφων ἀντικαθίστανται οὕτω:

«1. Εἰς ἕκαστον τῶν εἰς κτηνοτροφικὴν ἀποκατάστασιν δικαιουμένων προσώπων χορηγεῖται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων, ἐκτιμώσας τὰς τοπικὰς κτηνοτροφικὰς συνθήκας, τήν χλωρίδα, τήν ἀποδοτικότητα τοῦ ἐδάφους κλπ. κλήρος ἐκ κτηνοτροφικῆς ἐκτάσεως, χειμερινῆς ἢ θερινῆς ἢ καί ἐξ ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν, ἐπαρκούς διὰ τήν συντήρησιν πομνίου διακοσίων μικρῶν καί πάντε μεγάλων ζῶων, ὡς καί καλλιεργήσιμος ἐκτασις, ἐφ' ὅσον ὑπάρχῃ τοιαύτη μέχρις 25 στρεμμάτων, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς διατροφῆς τῆς οἰκογενείας του καί πρὸς καλλιέργειαν κτηνοτροφικῶν φυτῶν.

Ὁ παρεχόμενος κλήρος δύναται νά μὴ εἶναι πλήρης, ἂν ἔνεκα τοπικῶν συνθηκῶν καί ἰδίᾳ ἔνεκα ἐλλείψεως γαιῶν καί πληθώρας δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως, ἢ πλήρης κτηνοτροφικὴ ἀποκατάστασις εἶναι ἀνέφικτος.

2. Δι' ἕκαστον ἐπὶ πλέον τῶν τριῶν ἀρρένων τέκνων ἢ ἀγάμων θηλέων χορηγεῖται προσθέτως ἐκτασις ἴση πρὸς τὸ πέμπτον τοῦ ὀρισθέντος κλήρου.

Πάντως ή κατά τας διατάξεις τής προηγουμένης και τής παρούσης παραγράφου εις εκάστην οίκογένειαν παρεχομένη συνολικώς έκτασις δέν δύνανται νά υπερβή τούς δύο κλήρους».

Άρθρον 16.

Κτηνοτροφία κληρούχων.

Τò πρῶτον θάδιον τής παραγράφου 2 τού άρθρου 17 τού Ν. Δ)τος 2185)52 αντικαθίσταται ούτω :

«2. Μετά τών περί ὧν ή προηγουμένη παράγραφος κτημάτων διατίθενται ὑπό τής Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ὑπέρ τών κατά τò παρὸν Ν. Δ)γμα ἀποκαθισταμένων ἀκτημόνων γεωργῶν καὶ κτηνοτροφικῶν ἐκτάσεις διὰ τήν συντήρησιν τής συνήθους μικρᾶς κτηνοτροφίας τών, νοουμένης ὡς τοιαύτης τής μέχρι 15 μικρῶν καὶ 2 μεγάλων ζώων, ἐφ' ὅσον ή ἱκανοποίησις τών κτηνοτροφικῶν τούτων ἀναγκῶν δέν εἶναι δυνατή εἰς Δημοτικὰς ή Κοινοτικὰς βοσκὰς.

Ἡ παραχώρησις τών κτηνοτροφικῶν ἐκτάσεων γίνεται πρὸς τὸν Συνεταιρισμὸν αὐτῶν πρὸς κοινήν ἀπάντων τών ἱποκαθισταμένων χρῆσιν κατὰ τὰς διατάξεις τής Ἀγροτικῆς Νομοθεσίας.

Τοιαῦται ἐκτάσεις διατίθενται ὑπό τής Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων καὶ δι' αὐτοτελῆ κτηνοτροφικὴν ἀποκατάστασιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κεφαλαίου Γ' τοῦ παρόντος.

Ἀποκλείεται ή κατὰ τ' ἄνω παραχώρησις κτηνοτροφικῶν ἐκτάσεων ὑπὲρ Συν)σμῶν ἀποκαθισταμένων γεωργῶν ἐάν κατὰ τήν κρίσιν τής Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων θέλῃ ἐπέλθῃ διὰ τής παραχωρήσεως βλάβη ή δυσχέρεια ἀπὸ ἀπόψεως ἐνείκας ἐκμεταλλεύσεως εἰς τὸ ὅλον κτηνοτροφικὸν κτῆμα».

Άρθρον 17.

Διαχωρισμὸς κτηνοτροφικῶν ζωνῶν.

1. Ἐπὶ τών κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Διατάγματος 2185)1952 καὶ τοῦ Κώδικος «περὶ ἀποκαταστάσεως κτηνοτρόφων» διατεθέντων ή διατιθεμένων διὰ κτηνοτροφικὴν ἀποκατάστασιν λειβαδίων, ὑποχρεοῦνται οἱ ἐκ τών κληρούχων προβατοτρόφοι ὅπως ποιῶνται χρῆσιν τών διὰ τήν προβατοτροφίαν καταλλήλων χώρων τοῦ λειβαδίου, οἱ δὲ ἐκ τούτων αἰγοτρόφοι τών διὰ τήν αἰγοτροφίαν καταλλήλων τοιούτων, ὡς ἐν ἐκάστη περιπτώσει ὁριζήσεται διὰ πράξεως τής οἰκείας Διευθύνσεως Γεωργίας ἐκδιδομένης οἰκοδεν ή καὶ ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τών ἐνδιαφερομένων.

Διὰ τῆς αὐτῆς πράξεως δύνανται, περιττωμένης ἀνάγκης, νά καθορισθῇ καὶ ὁ τρόπος χρήσεως τών ἀπαραίτητων διὰ τήν συντήρησιν τής κτηνοτροφίας παρακολουθημάτων τοῦ λειβαδίου (ποδιῶν, γεννολεϊβάδων κλπ.).

2. Κληροῦχοι κτηνοτόφοι παραβαίνοντες συστηματικῶς τὰ ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω πράξεως τῆς Δ)νσεως Γεωργίας διατασσόμενα, κηρύσσονται ἐκπτώτοι τοῦ κληρουχικοῦ δικαιώματος δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων, κατὰ παραπομπήν τοῦ οἰκείου Νομάρχου.

Άρθρον 18.

1. Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τοῦ άρθρου 8 τοῦ Νόμου 2359 εἶναι ὅτι εἰς τήν ὑπ' αὐτοῦ ἐπιτασσμένην ὑποχρέωσιν ὑπόκεινται οἱ μ' ἕως τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 1627 συνεστημένοι κατὰ τὸν βασικὸν κώδικα συνεταρισμοὶ καὶ οὐχὶ οἱ βάσει τοῦ Ν. Δ. τῆς 11 Ἰουλίου 1923 συνεστημένοι ἀναγκαστικοὶ συνεταρισμοὶ διαχειρίσεως, συνιδιοκτησίας καὶ κοινῆς χορτονομῆς καὶ ἂν ἐτι ἔχουσιν εἰς τήν διαχείρισίν των δάσος.

2. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος οἱ τελευταῖοι ὡς ἄνω συνεταρισμοὶ ὑποχρεοῦνται, ἐφ' ὅσον ἔχουσιν εἰς τήν διαχείρισίν των δάσος ἐκτάσεως ἄνω τῶν 100 ἐκταρίων, ὅπως προσαρμόσῃ τὰ καταστατικά των, ὡς πρὸς τὰς βασικὰς ἐργασίας, εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 1627.

Ἡ εἰς τούτους ὁμῶς κατανομή μερίδων καὶ ψήφων γίνεται κατὰ τὰς περὶ αὐτῶν κεκμένας εἰδικὰς διατάξεις.

3. Ἡ ὑπὸ τοῦ άρθρου 8 τοῦ Νόμου 2359, ὡς τούτο μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθη, ταττομένη προθεσμία παρατείνεται μέχρι τέλους 1957.

4. Εἰς τὸ ἄρθρον 28 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος προστίθεται παράγρ. 6 ἔχουσα οὕτω :

«6. Οἱ κατὰ τὰ ἄνω ὡς καὶ οἱ κατὰ ἄρθρον 163 τοῦ παρόντος παραχωρηθέντες καὶ παραχωρούμενοι ἐφημεριακοὶ κλήροι, δύνανται νά ἐκποιῶνται ἐλευθέρως δι' ἀνεγερσιν Ναῶν κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπῆς, ἐγκρινομένης ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως».

5. Δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Νομάρχου διατάσσεται διὰ τήν προσηχῆ χειμερινὴν κτηνοτροφικὴν περίοδον 1956—57 ἀναγκαστικὴ εἰσδοχή, εἰς λειβάδια ἐκδικασθέντα δι' ἀποφάσεων τῶν ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεων, τῶν ζώων κτηνοτρόφων ἀναγνωρισθέντων ὡς κληρούχων διὰ τῶν αὐτῶν ἀποφάσεων, αἵτινες ἀνεπέφθησαν πρὸς ἀναθεώρησιν λόγῳ πλημμελοῦς συνθέσεως τῶν ἐκδοσασῶν αὐτὰς ἐπιτροπῶν.

Άρθρον 19.

Ἐάν ἐπὶ κτηνοτροφικῶν κτημάτων, διατεθέντων ή διατιθεμένων δι' ἀποφάσεως τῶν Ἐπιτροπῶν Ἀπαλλοτριώσεων ὑπὲρ ἀκτημόνων κτηνοτρόφων, δέν χρησιμοποιεῖται ὁλόκληρος ή διατεθείσα βοσκήσιμος έκτασις ὑπὸ τῶν ἀναγνωρισθέντων ὡς κληρούχων, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἐνίοι ἐξ αὐτῶν κέκτηνται ἀριθμὸν ζώων μὴ καλύπτοντα τήν χωρητικότητα τοῦ χορηγθέντος εἰς αὐτοὺς κλήρου, δύνανται ὁ Διευθυντῆς τῆς ἀρμοδίας Δ)νσεως Γεωργίας νά προβῇ εἰς ἐκμίσθωσιν τῆς κατὰ τ' ἄνω μὴ χρησιμοποιουμένης ἐκτάσεως καὶ μέχρις ἐξαντλήσεως τῆς χωρητικότητος αὐτῆς πρὸς τοὺς ἐκ τῶν λοιπῶν συναποκατασταθέντων ἐν τῷ κτήματι κληρούχων κειτημένους ζῶα περισσότερα ἐκείνων, ἅτινα ὑπελογίσθησαν διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ κλήρου των. Ἡ ἐκμίσθωσις ἀνανεοῦται κατὰ κτηνοτροφικὴν περίοδον καὶ ἐνεργεῖται μέχρι καλύψεως ὑπὸ τοῦ συνόλου τῶν ἀποκατασταθέντων τῆς χωρητικότητος τοῦ κλήρου των. Τὸ ἐκ τῆς ἐκμίσθώσεως ἔσοδον βεβαιούμενον ὑπὸ τῆς οἰκείας Διευθύνσεως Γεωργίας, εἰσπράττεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Ἐποικισμοῦ.

Άρθρον 20.

Εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Νόμου 2258)52 καὶ ἐν τέλει τῆς παραγράφου 3 αὐτοῦ προστίθεται περίοδος ἔχουσα οὕτω :

«Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ χρόνου καταργοῦνται πᾶσαι αἱ τυχόν ἐπὶ τοῦ κτήματος ὑφιστάμεναι ὑπὲρ τρίτων σχέσεις ἐνοικιστοῦ βοσκῶν δημιουργηθεῖσαι ὑπὸ τῶν δικαιούχων τοῦ χωριστοῦ δικαιώματος».

Άρθρον 21.

Εἰς τὸ ἄρθρον 58 τοῦ Νόμου 3194)1955 προστίθεται ἑξάδιον ἔχον οὕτω :

«Ὡσαύτως, κατὰ τήν διαδικασίαν τῆς παραγράφου 1, δύνανται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας νά διαθέτῃ πλεονάζουσας κατὰ τ' ἄνω, ἀπὸ τὰς ἀνάγκας τῆς οἰκείας Κοινότητος ἐκτάσεις τοῦ άρθρου 164 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος καὶ ὑπὲρ ἔχουσιν στενότητα βοσκήσιμου χώρου γειτνιαζουσῶν Κοινοτήτων, ἐφ' ὧν δέν ἔχει ἐνεργηθῇ ἀγροτικὴ ἀποκατάστασις.

Ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον διάθεσις γίνεται ἐπὶ τῷ τιμήματι τῆς παρ. 11 τοῦ παρόντος Νόμου (Νόμος 3194)55) κατὰ τὰ ἐν τῇ αὐτῇ παραγράφῳ ὁριζόμενα».

Άρθρον 22.

1. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ καὶ δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐπιτρέπεται ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις, κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Συντάγματος, ὑφισταμένων ἐμκαὶ ὁπωσδήποτε συνεστημένων ἐπὶ ἀγροτικῶν ἀκινήτων ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων δουλείας βοσκῆς θρεμμάτων ή ἐκλείσεως, ὑπὲρ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ἀκινήτων τούτων, ἐπὶ σκοπῷ ἀπαλλαγῆς αὐτῶν τοῦ ὡς ἄνω ἐμπραγματοῦ βαρὺς καὶ ἀποδοτέως των εἰς ὁρθολογικωτέραν γεωργοοικονομικήν.

μικὴν ἐκμετάλλευσιν, ὄντος σκοποῦ δημοσίας ὠφελείας, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τοῦ Κώδικος περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων. Ἡ ὑπὲρ τῶν καθ' ὧν ἡ ἀπαλλοτριώσις καθοριζομένη ἀποζημίωσις βαρύνει τοὺς ὡς ἄνω ιδιοκτήτας.

Ἡ ὡς ἄνω διάταξις δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς αἱ ὡς ἄνω ὑφιστάμεναι δουλεῖαι ἀφορῶσιν ὅλους τοὺς κατοίκους ὠρισμένου χωρίου.

2. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου οὐδὲως θίγονται αἱ διατάξεις τῆς νομοθεσίας περὶ καταργήσεως χωριστοῦ δικαιώματος χορτονομῆς (Νόμος 187) 1946, ἄρθρον 3, Ν. 2258) 1952 κλπ.), ἅτε τῶν διατάξεων τούτων ρυθμιζουσὶν ἰδίαν περιπτώσεις.

Ἄρθρον 23.

1. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α. Νόμου 821) 1948 «περὶ ἀναδιανομῆς ἀγροτικῶν κτημάτων» κυρωθέντος διὰ τοῦ Νομοθετικοῦ Δ)τος 1110) 1949 ἀντικαθίσταται οὕτω:

«1. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 6 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἡ κυριότης τῶν κατὰ τὴν ἀναδιανομὴν δημιουργηθέντων κτημάτων περιέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τοὺς ἐν τῷ κυρωθέντι κτηματολογικῷ πίνακι ἀναγεγραμμένους ὡς δικαιοῦχους αὐτῶν, ἀποσβεσμένου αὐτοδικαίως ἐπίσης τοῦ δικαιώματος κυριότητος ἐπὶ τῶν ἀναδιανεμηθέντων κτημάτων.

Ὡς πρὸς τὴν νομὴν ἐπὶ τῶν διὰ τῆς ἀναδιανομῆς δημιουργηθέντων κτημάτων, οὕτη περιέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τοὺς ἀναγεγραμμένους ὡς δικαιοῦχους τῶν κτημάτων τούτων εἰς τὸν συμφῶνως τῇ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ ἀπὸ 23.12. 1949 Β. Δ)τος «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ Α. Ν. 821) 1948 «περὶ ἀναδιανομῆς ἀγροτικῶν κτημάτων» καταρτιζόμενον πρόχειρον κτηματολογικὸν πίνακα, ἅμα τῇ ἐκδόσει ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀναδιανομῆς τῆς ὑπὸ τῆς παρ. 3 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 14 προβλεπομένης γνωμοδοτήσεώς της ἐπὶ τῶν κατὰ τῆς ἀναδιανομῆς ἐνστάσεων, ἀποσβεσμένου αὐτοδικαίως ἀπὸ τῆς αὐτῆς χρονολογίας τοῦ δικαιώματος νομῆς ἐπὶ τῶν ἀναδιανεμηθέντων κτημάτων».

2. Ἐποικισθεῖσαι καὶ ἐν γένει περιοχαὶ ὑποκείμεναι εἰς ἀναδιανομὴν κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α. Ν. 821) 48 νοοῦνται ἅπασαι αἱ περιοχαὶ τοῦ ἀγροκλήματος καλλιεργούμεναι, δεκτικαὶ καλλιεργείας, δεινρῶδων καλλιεργειῶν καὶ βοσκήσιμοι ἐκτάσεις.

Ἄρθρον 24.

Εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν. Α. 3571) 1956 «περὶ καταργήσεως τῆς θέσεως τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Δασῶν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας κλπ.» προστίθενται αἱ ἀκόλουθοι 2 καὶ 3 παράγραφοι τοῦ ἤδη κειμένου τοῦ ἄρθρου τούτου λαμβάνοντος ἀριθμὸν παραγράφου 1.

«2. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν διὰ τὰς ἀπαγορεύσεις τῆς βοσκῆς αἰγῶν τὰς ἐκδοθείσας:

α) Διὰ τὰς ἐκτάσεις ἐφ' ὧν ἐνηργήθησαν καὶ ἐνεργοῦνται τεχνητὰ ἀναδασώσεις.

β) Διὰ τὰς λεκάνας ἀπορροῆς τῶν χειμάρρων, εἰς ἃς ἐκτελοῦνται τεχνικὰ καὶ φυτοκομικὰ ἔργα.

γ) Διὰ τὰς ὑπερθεὲν ἢ πέραξ λουτροπόλεων, ἀρχαιολογικῶν χώρων ἢ τοιούτων ἐχόντων ἱστορικὴν ἢ τουριστικὴν σπουδαιότητα.

δ) Διὰ τὰ κερατάρια τῶν χωρίων, κοινοπόλεων ἢ πόλεων, τὰς ἐκτάσεις δι' ἃς τὴν ἐκδοσὶν ἐζήτησαν τὰ κοινοτικά ἢ δημοτικά Συμβούλια καὶ ὑπάρχει συμφωνία γνώμη τῶν τοπικῶν δασικῶν ἀρχῶν, καὶ τὰ δάση Πάρνηθος καὶ Κοκκινάρᾳ Ἀττικῆς καὶ

ε) Διὰ τὰ δάση τὰ τελοῦντα ὑπὸ ἀναγέννησιν συνεπείφ πυρκαϊᾶς ἢ ὑλοτομίας.

3. Ἡ κατὰ τὴν ὡς ἄνω παράγραφον 1 ἐξάκηνος ἀναστολὴ ὀρίζεται εἰς ἓν ἔτος ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ δυναμένη νὰ παραταθῇ περαιτέρω δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας».

Ἄρθρον 25.

Εἰς τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Ν. Α. 2185) 1952 προστίθεται παράγραφος 7 ἔχουσα οὕτω:

«7. Εἰς ἃς περιπτώσεις εἴτε ὁ Συνεταιρισμὸς εἴτε κληροῦχοι τινὲς δὲν προέβησαν εἰς καλλιέργειαν τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς ἐκτάσεως, οὐχὶ ἰδίᾳ ὑπαιτιότητι, ἀλλὰ λόγῳ προσχαίρου ἀδυναμίας ἀμέστου ἀποδόσεως αὐτῆς εἰς τὴν γεωργικὴν ἐκμετάλλευσιν, δύναται ὁ οἰκίος Νομάρχης δι' ἀποφάσεώς του νὰ ἀπαλλάξῃ τοὺς ἀνωτέρω τῆς πρὸς καταβολὴν ἀποζημιώσεως χρήσεως ὑποχρεώσεως, παραμεινούσης πάντως ἀκεραίας τῆς πρὸς τὸ Δημόσιον διὰ τὴν κλήρην ὀφειλῆς τῶν ἀπὸ τῆς παραδόσεως τῆς ἐκτάσεως».

Ἄρθρον 26.

Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 26 παρ. 2 ἐδάφ. δεύτερον τοῦ Ν. Α. 2185) 1952 ἡ ἀφορῶσα τοὺς συνταξιούχους εἶναι ὅτι εἰς τούτους περιλαμβάνονται μόνον οἱ ἐθμόσιοι ὑπάλληλοι καὶ στρατιωτικοὶ οἱ καταστάντες συνταξιῶχοι ἀπὸ τῆς ἀπομακρυνεῖς των ἐκ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας οὐχὶ δὲ καὶ τὰ ὀρφανὰ καὶ αἱ χήραι αὐτῶν αἵτινες μετὰ τὴν ἀνευ τέκνων ἀποκαθίστανται πλήρως, ἐφ' ὅσον ἀσχολοῦνται μὲ τὴν καλλιέργειαν (γεωργίαν).

Ἄρθρον 27.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, πλην τοῦ ἄρθρου 1 καὶ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 10, ὧν ἡ ἰσχὺς ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 7ης Νοεμβρίου 1956. Αἱ τυχόν δὲ ἀπαιτηθεῖσιν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ λεπτομέρειαι καθορισθῶσιν διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων ἐκδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Νοεμβρίου 1956

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Α. ΜΑΚΡΗΣ, Χ. ΘΗΒΑΙΟΣ, Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΤΡΑΣ, Γ. Ι. ΡΑΛΛΗΣ, Α. Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗ Α. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Ν. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, Ν. ΜΑΡΤΗΣ, Δ. ΜΑΝΕΝΤΗΣ, Ι. ΨΑΡΕΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Νοεμβρίου 1956.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1956 ἡ ετησία συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ των τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης καὶ τῷ Παραρτήματι τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καθωρίσθησαν ὡς κάτωθι:

Α'. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

	Ἐσωτ.	Ἐξωτ.
1. Διὰ τὸ τεύχος Α'	Δρχ. 250	350
2. » » » Β'	» 150	200
3. » » » Γ'	» 150	200
4. » » Παράρτημα	» 150	200
5. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	» 400	500
6. » » τεύχος «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δι. Δ. κλπ.»	» 150	200
7. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	» 100	150
8. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	» 1.000	1.500

Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ποσοστὸν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν ὠρίσθη ὡς ἑξῆς:

1. Διὰ τὸ τεύχος Α'	Δρχ.	12,50
2. » » » Β'	»	7,50
3. » » » Γ'	»	7,50
4. » » Παράρτημα	»	7,50
5. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	20.—
6. » » τεύχος «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δι. Δ. κλπ.»	»	7,50
7. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	5.—
8. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	»	50.—

Β. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστον φύλλον, ἐξαιρέσει εἰδικῶν περιπτώσεων, τιμᾶται δραχ. 2.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

Α'. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δρχ.	200
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ..	»	3.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	500
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰ συνελεύσεις, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 32 τοῦ Ν. 3221)24 γνωστοποιήσεων ..	»	300
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ.20)5)1939 ..	»	100
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	1.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν	»	300
8. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ ἀναβολῆς συγκλήσεως τῶν γενικῶν συνελεύσεων τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	150
9. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν	»	100

10. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιοριστικῶν στοιχείων	»	500
11. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν	»	200
12. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	1.000

Β'. Δημοσιεύματα Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης.

1. Τῶν Καταστατικῶν	Δρχ.	500
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν Καταστατικῶν ...	»	200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	100
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	300

II. Εἰς τὸ Παράρτημα:

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	100
2. Τῶν ἀδειῶν, πωλήσεως ἱματιστικῶν ὁδῶν ...	»	200

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν γένει ὠρίσθη εἰς 5 ο/ο.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ · ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, ὅπερ μερίμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύναται ν' ἀποστέλλονται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ὅτινα ἀποδίδουσι τοῦτο εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 192378)3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΕΟ 185) ἡγεκίου διαταγῆς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστέλλομένων δι' ἐπιταγῶν, συνοποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΡ. ΤΡΥΦΩΝΑΣ